

finansministeren, nu bliver flyttet over på elregningen, uden der sker en tilsvarende nedgang i det, man normalt betaler ind i sine skatter? Det vil sige, man betaler stadig væk de samme skatter, men tilskud til den vedvarende energi skal nu betales direkte over elregningen. Er det ikke fordyrende?

(Kort bemærkning).

Martin Glerup (S):

Det er sådan, at man allerede flere steder har taget forskud på fornøjelserne. Man har fået lavere elpriser på en række områder på grund af, at der blev lukket op for nogle store virksomheders mulighed for at købe andre steder end hos en monopolproducent, og for de almindelige forbrugere kan man se, at fra 1994 til 1998 faldt elektricitetspriserne i Danmark med 12 pct., altså i de 4 år fra 1994 til 1998, og jeg tror, at det prisfald utvivlsomt vil fortsætte, når vi får virkningen af den her reform fuldt igennem.

Peter Hansen-Nord (V):

Lad mig starte med at afsløre, at 7 er mit lyketal. Jeg er selv født den 7/7 1947, og vi skriver i dag den 7. maj. Jeg synes, det er et rigtig godt udgangspunkt for her fra talerstolen i dag at kunne konstatere, at en flot politisk aftale – et flot politisk forlig – nu er ved at tage sin begyndelse.

Vi har gjort, hvad vi kunne for at give alle danske forbrugere deres frihed tilbage som elforbrugere, og det er en lang og besværlig øvelse, hvorom man må sige, der er et utal af teknikaliteter, som vi i det kommende udvalgsarbejde skal kigge nærmere på.

Vi vil gerne fra Venstres side sige, at vi selvfølgelig er overordentlig tilfredse med en meget hurtig markedsåbning. Vi er meget tilfredse med den konkurrenceåbning, der sker, hvor produktionsdelen kommer i konkurrence, og hvor handel og senere måske også en del af forsyningspligten kommer i konkurrence. Det er et rigtig godt liberalt princip.

Vi er også godt tilfredse med, at der i forligskredsen er entydig enighed om, at monopol-delen, nettet, transmissionen, infrastrukturen i elsektoren stadig væk og helt ligger, hvor den gør, som en monopoldel, som ejerne og vi i samfundet beholder. Jeg tror, det er meget vigtigt, også med henblik på liberaliseringer på andre områder, der sandsynligvis kommer her inden for kort tid.

Jeg vil også gerne sige, at principperne i miljøreguleringen er vi overordentlig godt tilfredse med. Hvad man lægger i den måde, vi nu regulerer på, kan der være uenighed om; hvor meget skal man lægge i og hvor lidt, og det er selvfølgelig en evig politisk diskussion. Men selve principperne er, at nu har man et eller andet, man kan tage stilling til. Man har en kvote, den skal gøres omsættelig, den kan handles; den skal kunne handles.

Og det er vores helt klare indstilling, at ministeren dårlig har tid til at være hjemme i Danmark. Han burde rejse meget rundt og sikre, at vi nu får nogle muligheder for både at handle med vores CO₂-kvoter, og at vi også får etableret et marked for at handle med de fremtidige såkaldte grønne certifikater. Her må ingen ulejlighed være for stor for hurtigst muligt at få etableret et sådant marked.

Jeg vil gerne opfordre til, at regeringen på alle måder er åben og hurtig til at få denne markedsorienterede handel med grønne certifikater og CO₂-kvoter på plads. Det er de såkaldte Kyotomekanismer, og jeg er glad for at være med i et forlig, hvor vi for første gang rigtig får sat det på tryk.

Når vi så har sagt alle de her rigtig gode ting, og dem står vi selvfølgelig helt last og brast med regeringen om, så må jeg alligevel konstatere, at når vi går fra en politisk aftale, der fylder ca. 10 sider, til at implementere den i lovgivningen, så sker der et eller andet. Jeg ved godt, det er i udvalgsarbejdet, vi skal kigge på det. Men jeg vil alligevel sige, at ved en gennemlæsning af lovforslagene synes jeg, de føles meget skarpt formuleret.

Jeg vil godt appellere til, at vi i denne her periode, hvor vi skal til at bearbejde de her ting, får en ordentlig dialog med de eksisterende aktører, og hvis ikke det er sket, så ser at få det etableret hurtigst muligt. Eksisterende aktører, der i de sidste 125 år har skabt dette store samfundsgode, fornemmer jeg både på høringssvar og på andet, er stærkt utilfredse med en række af de reguleringer og måden, hvorpå vi i lovteksten udformer disse reguleringer fra vores aftaletekst.

Jeg føler, at ingen af forligspartierne vinder ved, at vi skal ind i en alt for ustruktureret strid om ting, som måske kunne løses med en dialog hen over bordet.

Som jeg sagde før, er der så mange teknikaliteter i det her, og tidspresset, der har ligget, må jo alligevel, alt andet lige, medføre, at nogle